gemeente Moerdijk

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Moerdijk.

Nr. 9912
4 februari
2015

BEKENDMAKING BELASTINGSAMENWERKING WEST-BRABANT

Besluit 4e wijziging leidraad invordering

Van Agendapunt
Het Dagelijks Bestuur van de BWB 9
Onderwerp Datum
Vaststelling besluit tot 4^e wijziging 10 oktober 2014
van de Leidraad Invordering BWB
Het Dagelijks Bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling Belastingsamenwerking West-Brabant;
gelezen:
het voorstel met bovenaangehaald onderwerp;
gezien:
de beraadslagingen op voornoemde datum;
gelet op:
artikel 4.81 van de Algemene wet bestuursrecht, alsmede op de verordeningen op de heffing en invordering van belastingen, zoals deze zijn vastgesteld door gemeenteraden en Algemeen Bestuur van de deelnemers van de Gemeenschappelijke regeling Belastingsamenwerking West-Brabant (hierna: BWB), waarbij aan het Dagelijks Bestuur van de BWB de bevoegdheid is toegekend nadere regels te geven met betrekking tot de invordering van de onderscheiden belastingen.
besluit:
De ‘Leidraad invordering BWB 2012 te wijzigen als volgt.

Artikel I.

De laatste alinea van artikel 1.1.5 komt te luiden:
Naast het zoveel mogelijk handelen in overeenstemming met de Awb moet de invorderingsambtenaar bij zijn handelen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen, ook als sprake is van privaatrechtelijke handelingen (beslag, executoriale verkoop en dergelijke). Dit betekent onder meer dat als de belastingschuldige in een verzoek aan de gemeente aannemelijk heeft gemaakt dat er gegronde twijfels zijn bij de verschuldigdheid van een onherroepelijk geworden belastingaanslag, de invorderingsambtenaar de belastingaanslag marginaal toetst. Onder een onherroepelijk vaststaande belastingaan-slag wordt in dit verband verstaan een belastingaanslag waartegen geen bezwaar of beroep meer open staat en waarvoor evenmin een ambtshalve beoordeling mogelijk is in verband met termijnover-schrijding. Wanneer bij de marginale toetsing blijkt dat een belastingaanslag in materiële zin niet verschuldigd kan worden geacht, neemt de invorderingsambtenaar voor een dergelijke aanslag geen invorderings-maatregelen. Onder invorderingsmaatregelen worden niet alleen dwangmaatregelen zoals de tenuitvoerlegging van een dwangbevel, maar ook de verrekening van een belastingaanslag met belastingteruggaven begrepen. Uitgangspunt hierbij is dat de marginale toetsing zich beperkt tot feiten die de invorderingsambtenaar bekend zijn op het moment dat hij tot invordering overgaat. De verrekening van een belastingaanslag waarvan is gebleken dat die in materiële zin niet verschuldigd is met een belastingteruggave wordt niet ongedaan gemaakt, tenzij het verzoek daartoe heeft plaatsgevonden binnen één maand nadat de verrekening is bekendgemaakt.

Artikel II

In artikel 2.1 wordt in de derde alinea ‘Hoofdstuk IV’ vervangen door: Hoofdstuk VI.

Artikel III

In de opsomming van artikel 7.1 vervalt het tweede gedachtestreepje en de bijhorende tekst ‘Bij betaling op het postkantoor … dag van de storting of pin-transactie;’
In artikel 7.1 wordt na het eerste gedachtestreepje een gedachtestreepje ingevoegd, luidende:
- bij betaling door middel van storting van contant geld of door middel van storting met een pinpas, geldt als tijdstip van betaling de eerste werkdag volgend op de dag van de storting of pin-transactie.

Artikel IV

In artikel 7a.1 wordt ‘rekeningnummer’ in de titel en tekst telkens vervangen door: bankrekeningnummer.

Artikel V

Na art. 7a.2 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7b Cessie- en verpandingsverbod uitbetalingen inkomstenbelasting

deze bepaling is niet voor de gemeente.
Artikel 7a.2, tweede alinea, komt te luiden:
Hernieuwde uitbetaling vindt direct plaats als de belastingschuldige aantoont dat:

- hij tijdig vóór de uitbetaling bij de invorderingsambtenaar heeft aangegeven dat de uitbetaling niet meer op de desbetreffende rekening moet geschieden, en
- hij niet over het uitbetaalde bedrag kan beschikken omdat de bankinstelling heeft aangegeven dat de rekening waarop de uitbetaling heeft plaatsvonden, geblokkeerd is.

Artikel VI

In artikel 13.1.1 wordt ‘Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens’ telkens vervangen door: basisregistratie personen.

Artikel VII

Aan de opsomming vóór artikel 19.1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, een gedachtestreepje toegevoegd, luidende:
-de overheidsvordering, bedoeld in artikel 19, vierde lid, van de wet.

Artikel VIII

Aan artikel 19.1.8 wordt een volzin toegevoegd, luidende:
Voor zover het periodieke uitkeringen betreft die onder de opsomming van artikel 19, eerste lid, van de wet vallen, past de invorderingsambtenaar de beslagvrije voet toe alsof de echtgenoot de belastingschuldige is.

Artikel IX

Artikel 19.2.1, laatste alinea, vervalt.

Artikel X

In artikel 19.3.3a komt de tweede volzin te luiden:
Dit betekent dat de uitbetaling van het vakantiegeld niet van invloed is op de berekende beslagvrije voet.

Artikel XI

Artikel 19.3.4 wordt als volgt gewijzigd:
1.Aan de tweede alinea wordt een volzin toegevoegd, luidende:
Als de belastingschuldige vervolgens de gevraagde informatie alsnog verstrekt, wijzigt de invorderingsambtenaar de beslagvrije voet en past deze toe vanaf de eerstvolgende inhouding, dus zonder terugwerkende kracht.
2.Na de tweede alinea wordt een alinea toegevoegd, luidende:
In situaties waarin de invorderingsmabtenaar de beslagvrije voet heeft vastgesteld zonder vooraf informatie over inkomsten en uitgaven op te vragen bij de belastingschuldige, herstelt de invorderingsambtenaar de beslagvrije voet als door de belastingschuldige wordt aangetoond dat deze te laag is vastgesteld. Als de belastingschuldige kan aantonen dat de beslagvrije voet al op een eerder moment op een te laag bedrag was vastgesteld, gebeurt dit met terugwerkende kracht.

Artikel XII

Na artikel 19.3.8 wordt een artikel ingevoegd, luidende:
19.4. Beslagvrije voet en overheidsvordering
Als de belastingschuldige aannemelijk maakt dat hij vanwege de toepassing van de overheidsvordering, bedoeld in artikel 19, vierde lid, van de wet, een lager bedrag aan bestaansmiddelen overhoudt dan overeenkomt met de voor hem geldende beslagvrije voet, maakt de invorderingsambtenaar de overheidsvordering op verzoek van de belastingschuldige in zoverre ongedaan met inachtneming van hetgeen hierna volgt. Bij het verzoek verstrekt de belastingschuldige naast de gegevens die van belang zijn voor de vaststelling van de beslagvrije voet een overzicht van de banktegoeden, waaronder begrepen spaartegoeden, waarover de belastingschuldige onmiddellijk na de overheidsvordering kon beschikken. Ongedaanmaking blijft beperkt tot de laatste overheidsvordering voorafgaand aan het verzoek van de belastingschuldige. Als sprake is van een belastingschuldige als bedoeld in artikel 19, tweede lid, van de wet, berekent de invorderingsmabtenaar de beslagvrije voet met inachtneming van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, laatste volzin van de wet. Het bepaalde in artikel 19.1.7 van deze leidraad is hierbij van toepassing. Voordat de invorderingsambtenaar tot teruggaaf overgaat, gaat hij na of de belastingschuldige op het moment dat de overheidsvordering is gedaan, beschikte over banktegoeden, waaronder begrepen spaartegoeden. Als het totaal van de banktegoeden waarover de belastingschuldige onmiddellijk na de overheidsvordering kon beschikken groter is dan de voor hem geldende beslagvrije voet, vermindert de invorderingsambtenaar de teruggaaf met het meerdere.

Artikel XIII
Aan artikel 24.6.3, derde alinea, wordt een volzin toegevoegd, luidende:
In verband met het cessie- en verpandingsverbod van artikel 7b van de wet geldt dit niet voor uitbetalingen inkomstenbelasting.

Artikel XIV
In artikel 25.2.7A wordt in de tweede volzin de zinsnede 'De invorderingsambtenaar maakt alleen gebruik van deze mogelijkheid in situaties dat' vervangen door: ''Hierbij" en wordt na de tweede volzin een volzin ingevoegd, luidende:
Voor de beoordeling of hij zekerheid verlangt voor de bestreden belastingschuld, past de invorderingsambtenaar de in artikel 25.2.5 van deze leidraad opgenomen voorwaarden toe.

Artikel XV
Na artikel 25.4.4 wordt een artikel ingevoegd, luidende:
25.4.5. Uitstel van betaling erfbelasting bij verkrijging eigen woning door broers of zussen van de erflater
Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel XVI
In artikel 26.2.12 wordt '€ 58' vervangen door '€ 59' en wordt '€ 51' vervangen door: € 52.

Artikel XVII
In artikel 26.2.19 wordt '€ 35' vervangen door '€ 39' en wordt '€ 75' vervangen door: € 84.

Artikel XVIII
In artikel 25.6.2A wordt "In bijzondere omstandigheden" vervangen door: Als een ondernemer door een oorzaak die buiten zijn invloed ligt in tijdelijke liquiditeitsproblemen is gekomen,.

Artikel XIX
In artikel 27.7 wordt "om in te vorderen" vervangen door: om een belastingschuld in te vorderen.

Artikel XX
Na artikel 48 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 48a Aansprakelijkheid van derden voor uitbetaalde bedragen inkomstenbelasting of omzetbelasting
Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel XXI
Dit besluit treedt in werking met ingang van de achtste dag na die van de bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2014.
Aldus vastgesteld op 10 oktober 2014.
Het Dagelijks Bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling
Belastingsamenwerking West-Brabant;
de secretaris, de voorzitter,
drs. M.M.M.F. de Schwartz drs. Th.J.J.M. Schots

Belastingsamenwerking
West-Brabant

Bijlage
Van Agendapunt
Het Dagelijks Bestuur van de BWB 9
Onderwerp Datum

Artikelgewijze toelichting 4e wijziging 10 oktober 2014
van de Leidraad Invordering BWB

Art. I
bevat een verduidelijking van het beleid rond de verplichting tot marginaal toetsen door de invorderingsambtenaar. Aanleiding is een rapport van de Nationale ombudsman van 23 oktober 2013 (nr. 153). De marginale toetsing beperkt zich tot feiten die de invorderingsambtenaar bekend zijn op

het moment dat hij tot invordering overgaat. Invorderingsmaatregelen die op het moment van een verzoek om marginale toetsing inmiddels zijn genomen, draait de invorderingsambtenaar dus niet terug tenzij het gaat om een invorderingshandeling, waaronder begrepen verrekening, die binnen een maand voor indiening van het verzoek plaats vond. En het artikel bevat een tekstuele correctie.

Art. II
betreft een wijziging van redactionele aard.

Art. III
houdt verband met het feit dat het niet meer mogelijk is bij een postkantoor te betalen. betreft toevoeging van een tijdstip van betaling bij stortingen van contant geld of door middel van een pinpas.

Art. IV
betreft een wijziging van redactionele aard.

Art. V
bevat een aanpassing van artikel 7a.2. De zinsnede "bijvoorbeeld omdat de rekening ten tijde van de bijschrijving een debetstand kent en ook de (eventuele) kredietfaciliteit van de rekening de restitutie niet toelaat" is voor belastingschuldigen, bankmedewerkers en betrokkenen bij de fiscale uitvoering niet helder genoeg geformuleerd. De bedoeling van deze passage is om duidelijk te maken dat een debetstand op zichzelf geen aanleiding is voor de invorderingsambtenaar om direct tot hernieuwde uitbetaling over te gaan. De aanpassing van artikel 7a.2 brengt op dit punt een verduidelijking aan.

Art. VI
hangt samen met de Wet basisregistratie personen die op 6 januari 2014 in werking is getreden.

Art. VII
vult de inhoudsopgave aan met de overheidsvordering. Dit houdt verband met het nieuwe artikel 19.4 dat in artikel I, onderdeel I, van dit besluit is opgenomen.

Art. VIII
stelt buiten twijfel dat de invorderingsambtenaar bij een vordering ten laste van de echtgenoot van de belastingschuldige de beslagvrije voet toepast alsof de echtgenoot de belastingschuldige was, voor zover het periodieke uitkeringen betreft die onder de opsomming van artikel 19, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 vallen. De echtgenoot is namelijk geen schuldenaar in de zin van artikel 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Art. IX
De in artikel 19.2.1, opgenomen wijziging zorgt ervoor dat artikel 19.2.1 beter aansluit op de handelwijze van de invorderingsambtenaar bij het indienen van een bestuurlijke boete in faillissementssituaties.

Art. X
bevat een verduidelijking van de manier waarop de invorderingsambtenaar de beslagvrije voet moet toepassen op de uitkering van vakantiegeld. Een inhoudelijke wijziging is niet beoogd.

Art. XI
Houdt verband met het rapport Paritas Passé (Kamerstukken II 2012/13, 24 515, nr. 255). De wijzigingen zien op toepassing van de beslagvrije voet door de invorderingsambtenaar als deze een loon- of andere vordering dan wel overheidsvordering heeft gedaan.

Art. XII
Zie toelichting art. XI

Art. XIII
houdt verband met het nieuwe artikel 7b van de Invorderingswet 1990.

Art. XIV
bevat een verduidelijking van artikel 25.2.7A inzake de herbeoordeling van een verleend uitstel in verband met een ingediend bezwaar. De beoordeling of alsnog zekerheid moet worden gesteld, wordt uitsluitend getoetst aan artikel 25.2.5 van deze leidraad. Dit beleid gold ook al vóór de onderhavige leidraadwijziging maar wordt in de gewijzigde tekst van artikel 25.2.7A nog eens expliciet opgenomen.

Art. XV
wordt een artikel ingevoegd, luidende:

25.4.5. Uitstel van betaling erfbelasting bij verkrijging eigen woning door broers of zussen van de erflater.

Art. XVI
betreft een actualisering van de bedragen voor boeken en leermiddelen zoals die van 1 januari 2014 tot en met 31 augustus 2014 gelden.

Art. XVII
betreft een actualisering van de bedragen van de normpremie in artikel 26.2.19 naar de voor 2014 geldende bedragen.

Art. XVIII
onderdeel G, opgenomen wijziging van artikel 25.6.2A bevat een invulling van het begrip bijzondere omstandigheden met het oog op de toepassing van het bijzondere uitstelbeleid voor ondernemers.

Art. XIX
opgenomen aanpassing van artikel 27.7 houdt verband met recente jurisprudentie van de Hoge Raad waarin de verhouding tussen de fiscale en privaatrechtelijke bevoegdheden van de invorderingsambtenaar aan de orde kwam. De Hoge Raad heeft beslist dat begrenzing van het open systeem van de Algemene wet bestuursrecht voor de invorderingsambtenaar volgt uit de Leidraad Invordering en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Volgens de Hoge Raad ziet de beperking die is opgenomen in artikel 27, paragraaf 1 en 2, van de Leidraad Invordering 1990 alleen op de invordering van de belastingschuld en niet op een vordering tot schadevergoeding wegens onrechtmatige daad van de belastingschuldige of een derde. Deze verfijning wordt in artikel 27.7 (de opvolger van artikel 27, paragraaf 1, van de Leidraad Invordering 1990) overgenomen.

Art. XX
Na artikel 48 wordt een artikel toegevoegd, de aansprakelijkheid van derden voor uitbetaalde bedragen inkomstenbelasting of omzetbelasting.

Art. XXI
regelt de datum van inwerkingtreding van de onderhavige leidraadwijzigingen en regelt de citeertitel van het besluit.